

mis jahि piisides ei sundind pruufida. Imetelodes waatis jahtmeister seda väljajookswad puuvärt — aga mitte tana. Jahtisejt leidri uksest tömbastuu läbi ja ajas põlewa tassudest ühe jädemine maha puuvri sisse. — — Sessamimal filmapiisqul nägi ingel falamehe maja ülje eest, kuidas lossi väistatus pealt üles vastu taevast leendas ja palo suitsusammas ülestöösis. Üks tume raskle pangatamine käis selle peale. Niiud teadis ingel tuli, mispärast ta maha rahva teenistuseks oli väljalülitatud, fest niiud oli tal tegemist, neid raskeid põlewaid lendawäid lossi puru ja tulla keelda selle maja peale langemaast, et n'ad elusse jäiwad. Ja oleks ta mitte omad tiivad laiale lantannud, kui tana oma poegade üle, siis oleks see vägerv pörutamine seda veikset maja puruks lõönnud ja järwe põhja viskanud. Selle pangu peale ruttosiwad niiud falamees oma pojaga ehmatand tuast välja ja nägiwad veel seda torni förgust suitsu sammast, mis ümberringi laiale waus ja kõik järwepealist täitis. Lossist seisiwad aga veel paljast ueli müüri alles ja lahtiste nõtest ja akendest paistis tagand suunwalge läbi. Lossi seest ega väljast ei olnud üht sädet enam näha, kõik oli surma waituses. Üksi järwe peal oli veel lossi riistade puru ja tulla ujumas. Kohkund ja liigutatud pöörsiwad falamees

oma pojaga oma hõlekatustesse alla tagasi ja tänaasiwad Jeesandat tema armulise ja imelitu hoidmisse ja saatmise eest — ja lastutatusti wad omad liinlad ära. —

Mõni tuni hiljem tulivad lossi härra sugulased surnu ja otissiwad nende wana rüfude alt jahilossi. Aga ehk fall kõik alles niisammuti puutumatta seisis, kuida see sel hirmu-ööl osi langenud — falamees ei olnud puhita südametunnistuse pärast ühegi asjaesse puutunud — ei leidnud nemad siiski midagi neist falli asjadest, mis seal majas olivad olnud — ta mitte üht lusikast, keslega lohvi oleks wöinud liigutada. Kui küllalt olivad otšinud ja wässitanud, jahutatiwad ja puhlasiwad n'ad falamehe juures ja linniteisiwad endid wärskle faladega. Söömalauas ütles wanem nende seast poisi vastu: Willi, mis sa veel itsal lossi asjadest pealkid leidma, olgu labida, kae ehk noodaga, see olgu siinjägu. Seal juures mõtle meie peale omas palves. Gabida ja kaega otjis pois tuli, aga ei leidnud midagi. Aga hiljemine, mõne aasta pärast, itka, kui wana wörk oli latfi lärisenud ja mitt alles hafati tegemo, sundis, et ta ford ühe falli joomapeetri, eht hõbewaagna ehk mund midagi weest välja tömbao. Ta ostis nende leitud asjade eest tassu ja limu. Ta naene fedras neid lõngaks, ja ta ise